

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 12 Decembrie st. v.

Prin măsurile ce ia, am țis în numărul de ieri, guvernul ne împinge spre unul din cele două extreme.

Ceea-ce s'a petrecut qilele aceste în Lugoj este o zădintr'un lung lanț de măsuri arbitrale, cu care ne strînge guvernul, pentru-ca doară ne va săli să renunțăm în cele din urmă a desvolta mai departe viața noastră românească. Cu cât mai mult ne strînge în acest lanț, cu atât mai grea este poziunea acelora dintre noi, care tot mai cred, că este cu putință o rezolvare prin bună învoială a conflictelor dintre noi și Maghiari și stăruie pentru o asemenea rezolvare. Si dacă luerurile se vor urma tot ca până acum, foarte în curând vor perde cu toții această credință, și nu ne va mai rămâne decât să ne aruncăm unii în brațele guvernului, ear' alții să ne aventurem spre o politică de aventuri deseterminate.

Întrebarea e acum, unde vor fi cei mulți?

Cercurile guvernamentale vor fi amarnic desamăgite, dacă cred, că se poate găsi între Români vre-un contingent de Doamne ajută pentru zestrea guvernamentală: oamenii ca dl Rácz sunt străni de rari între noi și, ceea-ce e important, n'au absolut nici o trecere. Marea multime, totalitatea chiar e împinsă spre celalalt extrem.

E luer sciut, că încă acum câțiva ani Români din părțile mai apusene, din spus Selagiu și Sătmăr, nu luau aproape de loc parte la viața noastră comună, erau oare-cum scoși din solidaritatea națională. Ei le făceau Maghiarilor mari concesiuni, ba ajunseseră atât de departe, încât nu se mai scandalisau, când în vre-o familie română se vorbia limba maghiară. Astădi lucrurile stau cu totul altfel. Maghiarii au cerut prea mult dela dinșii, au fost prea nerăbdători, au mers prea departe, s'au pripit și astfel au produs o reacțiune între dinșii. Familile române culte din acele părți erau în genere considerate ca perduite; astădi nu mai sunt.

Cum s'a produs această reacțiune?

Prin goana pornită asupra Românilor cu deosebire la Cluj, la Oradea-mare și la Sătmăr.

D-l profesor, Dr. Gr. Silaș a fost totdeauna cunoscut ca unul dintre oamenii, care adeseori merg poate chiar prea departe în ceea-ce privesc reacțiunea și mulți dintre cunoșcuții sei vechi se mirau, că nu l-au găsit între aderenții programului dela Budapest. El se bucura însă de multe simpatii la Români, a simțit, precum se vede, încă la timp, că va perde aceste simpatii, dacă se va declara aderent al aceluia program și a rămas, tocmai ca om moderat ce era, în rezervă. Pentru această atitudine rezervată a fost lovit fără îndurare și am fost loviți noi, care nu mai avem catedră la Cluj.

Ce puternic mijloc de agitație e acesta și ce categoric argument contra noastră, care stăruim pentru moderăriune!

La Oradea-mare profesorul Dr. Laurențiu merge atât de departe, încât introduce limba maghiară drept limbă de conversație în seminarul român. Răspăta și este, că ministrul, visitând acel seminar, declară, că nu e mulțumit nici cu starea lui, nici cu spiritul ce predomină în el.

La Sătmăr se pornește goana contra profesorului Dr. Lucaci, pentru-ca, profesor de limba română fiind, ține la limba ce este însărcinat a o profesa și la poporul ce vorbesce această limbă.

E oare cu putință ca, văzând aceste, Români din părțile apusene să nu simtă, că vorba e de a nimici cultura românească? E cu putință ca ei să mai rămână indiferenți față cu cele ce se petrec la Blaj, la Brașov, la Caransebeș și la Lugoj? Nu trebuie oare să se deștepte și să se întărescă în ei sentimentul de solidaritate cu aceia, care primesc același fel de lovituri?!

Nu voim, — ne țic Maghiarii, — să maghiarișăm cu forță, nu abușăm de puterea publică în interesul unui scop, care nu e al statului, ci al unei rase în deosebi.

Apoi, dacă nu voiți, — le răspundem noi, — cum se întâmplă, că mereu vă faceți de luer cu scoala noastră, cu profesorii nostri, cu biblioteca noastră, cu tinerimea noastră studioasă? De ce sunt tocmai așeđamintele noastre de cultură ceea-ce mai vîrstos vă supără?

Foarte mărginiți ar trebui să fie Români, pentru-ca să nu simtă, că anume viața lor morală, cultura lor, sufletul lor românesc e ceea-ce Maghiarii vor să distrugă, și produs odată acest simțemant, massele sunt puse în fierbere.

Abia acum câteva qile s'a terminat aici un proces politic, care ne-a pus și trebuia să ne pună pe toți pe gânduri.

Pe banca acuzaților era unul dintre bătrâni nostri, George Barițiu.

Să presupunem, ceea-ce astădi nu se mai poate presupune, că în adevăr se comise delictul, pentru care dl Barițiu a fost tras în judecată.

E oare destul atâtă?

Nu trebuie să se întrebe guvernul, dacă era ori nu oportun să se facă acest proces? nu trebuia să-si dee seamă, dacă e bine ori nu ca să-si facă tocmai d-lui Barițiu un proces?

Dl G. Barițiu e om de șepte-deci și trei de ani, are dar în urma sa, în activul seu o lucrare de cel puțin cinci-deci de ani.

Această lucrare nu e numai politică, ci mai ales literară și culturală în genere. E omul, care a întemeiat prima foaie politică română, prima foaie literară română, primul director al unei scoli reale române, un om, care ca publicist a lucrat neobosit timp de jumătate de secol. Ar trebui să simt foarte netrebnici noi Români, dacă un asemenea om nici chiar prin o întinsă

lucrare de cinci-deci de ani n'ar fi câștigat simpatiile noastre unanime. Si le-a și câștigat. Însă era un timp, în care perduse mult din ele. Sunt acum câțiva ani dl G. Barițiu, om cu vederi moderate ce este, era bănuit de convență cu guvernul, pentru-ca părea prea moderat. Atât de departe mergeau unii mai skeptici, încât nu se sfiau a susțină, că a fost plătit dl Barițiu de guvern, pentru-ca să se folosească de trecerea sa spre a-i face pe Români să primească starea de lucruri, ce li s'a creat. Numai încetul cu încetul a străbătut convingerea, că moderăriunea e înțeleaptă și au dispărut aceste bănuieri și astădi dl Barițiu e unul dintre puținii oameni, pe care nimeni nu-l poate atinge, fără ca să fie reprobat de toate cercurile române.

Pe acest om l-a pus guvernul pe banca acuzaților.

De sigur mii și mii de Români au simțit mai viu decât însuși acuzații această lovitură.

Căci, la urma urmelor, oricât de neminci am fi, suntem lueruri, care ne scot și pe noi din sărite, și nu ne putem încipi, ca un om, care timp de cinci-deci de ani a lucrat ca puțini, să-si petreacă qilele bătrânetelor în temniță.

Dacă ar fi fost condamnat dl Barițiu, ceea-ce voia guvernul, căci altfel nu l-ar fi dat în judecată și n'ar amenința cu desființarea curților cu jurați, dacă Maghiarilor li s'ar fi procurat mulțumirea de a „pune la recolare“ pe unul dintre cei mai stimați literati și oameni publici ai nostri, ar fi trecut o suflare de descurajare prin poporul român, aceasta dar, însă nimeni nu s'ar mai fi putut incumpta, să susțină principiile de înțeleaptă moderăriune, pentru care acuzațul adeseori a fost grăbit de rău.

Astfel lovind mereu în aceia, care se silesc a menține în opinia publică română spiritul de moderăriune, de care tot mai e încă cuprinsă, guvernul ne împinge mereu spre cele două extreme și mai ales spre acela dintre ele, contra căruia nisum în interesul nostru și al țării.

Se poate, ba adeseori suntem încerați a crede, că guvernul va fi voind anume să ne împingă la manifestații nesocotite, ca să-si dăm pretext de a face față cu noi întrebuițare de mijloace „drastice.“

Ar fi însă o proastă politică aceasta.

Suntem noi Români destul de trăiți în rele, pentru-ca să nu alunecăm la asemenea manifestații, când alții ne împing spre ele: dacă ar fi să le facem și n'am avut încotro, le-am face atunci, când ne-ar veni nouă la socoteală. De mijloace „drastice“ poate să facă guvernul întrebuițare față cu noi, că e mare și tare, e omnipotent; dar noi nu vom să-si dăm cause binecuvântate pentru aceasta, și la urma urmelor, cel mai mare serviciu ni-l face atunci, când ne face nedreptatea în mod fățu, brutal și reprobat de lumea întreagă.

Vrea el să ne împingă pe noi la acte ne-

Insetiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația: Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc. Manuscrise nu se înapoiază.

Cestiuni bisericești.

Astădi se împlinesc două decenii de când Maiestatea Sa Preagătiosul nostru Monarch a decretat prin preaînalta sa rezoluție dela 12/24 Decembrie 1864 reîntemeierea metropoliei române greco-orientale.

Soartea acestei metropolie și luptele, prin care metropolitul Andrei a ajuns la reînființarea ei, sunt descrise în „Vechia Metropolie“ de N. Popea cu atâtă cunoștință de causă, încât ar trebui să simt foarte presumpțioși, că să voim a mai adăuga ceva. Se cuvine însă, ca în această zi însărcinată să ne reamintim fazele, prin care a trecut reîntemeierea metropoliei.

Încă la 1865 se reînființează Episcopia de Caransebeș, a treia diecesă română gr.-orient. și în fruntea ei se pune Prea Sfinția Sa Ioan Popasu, unul dintre cei mai distinși membri ai clerului român.

La 1868 dieta Ungariei recunoasce prin art. de lege IX drept faptă împlinită nou înființata metropolie, și tot în acel an, pe baza finaliei rezoluției dela 14 August, se întunesc în Sibiu primul congres bisericesc, cel constituțional, care votăză statutul organic, aprobat prin finala rezoluție datată din Schönbrunn, dela 28 Mai, 1869.

De aici începând se lucrează pentru introducerea vieții constituționale în biserică.

În anul 1870 se întunesc tot în Sibiu primul congres ordinat, care croiesc planul pentru organizarea mai de departe a bisericii și dă consistorului metropolitan un întreg sir de însărcinări cât pentru pregătirea lucrărilor viitorului congres, care avea să se întunescă la 1873.

În cursul anului 1873 moartea răpescă însă din mijlocul nostru pe marele arhieore Andrei, scaunul metropolitan devine vacanță și în locul congresului ordinat se întunesc unul electoral.

Se emite principiul, că „urmașul lui Șaguna în scaunul metropolita nu poate să fie decât cel mai în vîrstă dintre arhieore, și după anii și după funcție“ și astfel se alege drept al doilea metropolit întru fericirea pomenitul Procopie, fost episcop al Aradului, care e agreat și de guvern și întărit de coroană.

Devenind prin aceasta vacanță scaunul episcopesc al Aradului, o parte dintre membrii sinodului diecesan din Arad susțin candidatura actualului episcop Ioan Mețianu, iar alta a Excelenței Sale actualului metropolit Miron Roman, care și este ales cu majoritate de sesă voturi, alegere agreată de guvern și aprobată în urmă și de coroană.

Astfel încă în anul 1873 cele trei scaune arhieșe sunt ocupate și lucrarea de organisare se poate continua.

Însă abia nouă luni în urmă, în al decelea an după restaurarea metropoliei, scaunul metropolitan devine din nou vacanță.

Metropolitul Procopie primind cheamă ce i se face din partea Sârbilor, se întunesc al doilea congres electoral. Dintre 106 deputați verifică 64 se pronunță pentru episcopul Caransebeșului, Ioan Popasu, iar 40 pentru vicarul arhieșecan, archimandritul Nicolae Popa.

Un vot s'a dat pentru actualul metropolit, atunci abia de nouă luni episcop al Aradului.

Nou alesul metropolit nu este însă agreat de guvern, nu primesc preaînalta întârire, și aşa cinci dile în urmă se face o nouă alegere, la care actualul metropolit intrunesc 51 de voturi față cu 31 date pentru Nicolae Popaea.

Această alegere este agreată de guvern și primesc preaînalta aprobare, și aşa încheiază vacanța scaunului metropolitan.

Însă devine vacant scaunul episcopal al Aradului. Se alege pentru acest scaun P. S. Părintele Ioan Mețianu, e agreat de guvern și întărit de coroană, și astfel anul al decelelor se încheie fără de vacanță.

Urmează acum al doilea deceniu, în care nici o vacanță nu a împedecat mersul regulat al lucrărilor de organizare.

Nu este intenționea noastră a face o dare de seamă despre acest deceniu.

Ne marginim a reaminti astăzi două enunciațiuni, care sunt punctele de plecare ale acestui deceniu.

Una dintre aceste sunt următoarele cuvinte, pe care le-a rostit Înalți Preasfinții Sa actualul metropolit cu ocazia unei enunțării votului dat de congres:

"Cuprins în momentul acesta de griji serioase pentru greutățile sarcinilor, care măritul congres între împregiurările mai nouă aflat de bine a le pune pe debilii mei umeri prin alegerea mea de arhiepiscop și metropolit, — nu mă simt capabil de a-mi afla cuvinte spre a-mi exprima de ajuns multumita cordială pentru această onorifică încredere. Nici mă incerc dar' a da prin cuvinte expresiune simțimintelor mele de mulțumită pentru această onoare, ci las, ca gratuitatea, aceasta adăne simțită datorie a mea, să se exprime mai apoi în *fapte* și *în fapte*, la cari și altcum după inima mea, și în puterea oficiului meu bisericesc, mă simt angajat. Fie-mi permis numai a declara: că eu primesc cu toată rezoluția, cu toată resignația votul măritului congres, și dacă alegerea căută asupra mea va afla plăcere la prea înalțul loc și va fi sancționată de Maiestatea Sa prea grațiosul nostru Monarch: eu pe căt numai îmi vor acorda puterile mele fizice și spirituale, nu voi lipsi nici când de acolo, unde în armorie și în contelegeră trăiescă avem să lucrăm la clădirea măritului edificiu al nostru național-bisericesc, al căruia fundament e pus deja în statutul nostru organic. Făcându-mi această respectuoasă declarare, rog pe măritul congres, să binevoiască a-mi păstra și mai încolo prea prețuite sale afecțe."

A doua enunciație e următorul discurs rostit la solemnitatea introducerii în scaun:

Mărit Congres! Preastimaților Domni!
Iubitorii frații! Iubitorii și suflători!

Nepărtuse rămân de mintea omenească sfaturile eterne, care îndreaptă soartea omenimii. Neprevădute sunt căile, care providență

le-a desemnat particularilor pentru a contribui la scopurile comune ale societății omenesci. Neconoscute rămân în mare parte legăturile proveniente, care fac, ca diferențele întemplieri din viața popoarelor să formeze un întreg istoric.

Aceste adevăruri stau înaintea ochilor sunetului meu în momentul acesta, când chemat la postul cel mai înalt, la sarcina cea mai grea în provincia noastră metropolitană, caut împregiur și mă întreb: cum de eu, cel mic între frații mei; eu, care în simțul neajunselor mele am preferat totdeauna linieștea vieții retrase, cum de eu, care încă nu e anul de când în această sănătă cathedrală am primit darul archieresc, după un serviciu așa de scurt, între împregiurări atât de grele ca cele ale noastre de astăzi, cu aşa mărginire puterii mă văd așezaț acolo, de unde biserică noastră națională cu tot dreptul așteaptă cea mai fructiferă lucrare pentru binele comun?

Și cu toate aceste mă insuflarește viau credință: că Dumnezeul părintilor nostri, carele a lăsat să treacă atâtă valuri grele preste săntă noastră biserică, ni-a rezervat nouă și posteritatea bucuria măntuirii, bucuria refiinării, bucuria adevărării prosperării; că Dumnezeul măntuirii noastre va da tărie și putere vaselor alese spre propagarea adevărului.

Această credință a mea prinde rădăcini și mai adune, dacă reprevesc la dezvoltarea trebilor noastre bisericesci mai ales de atunci, de când biserică noastră desrobită a primit în fruntea sa pre neuitatul mare arhiepiscu Andrei Odinoară baron de Șaguna, care ni-a exoperat autonomia bisericescă, ni-a arătat de sub ruini fundamental fir al edificiului bisericesc și ni-a pus pe acela primordiale vieții noastre constituționale de astăzi.

Cu pietate în peptu-mi cătră memoria acestui fericit predecesor al meu, cu viau icoană a făptelor lui mărete în sunetul meu, cu încredere în succursul măritului congres și al celorlalte organe bisericesci îmi va succede a realiza căt de căt dorințele, ce le am față cu aceste sarcini; dacă voi vedea înflorind săntă noastră biserică; dacă voi experie, că în sinul bisericii noastre naționale domnesc iubirea creștină și frățieitate; dacă voi simți, că spiritul cel înalt al fericitului meu predecesor Andrei baron de Șaguna este și rămâne cu noi: atunci măgăierea mea sufletească va fi deplină; atunci gratitudinea mea pentru onorifica încredere a Măritului Congres va fi expresă în fapte; atunci după ostenelele chemări mele mă voi pute ruga lui D-deu după cuvintele bătrânlui Simeon: Acum dimite pe serbul tău Doamne în pace, că văduri ochii mei salută, ce o ai trimis în fața tuturor popoarelor, spre luminarea și mărireia porților tei români.

Eată dară mă pun în scaunul acesta ca arhiepiscop al Transilvaniei și metropolit al Românilor ortodoci din Ungaria și Transilvania; (se urcă pe treptele scaunului); mă pun cu firma rezoluțione de a păstorii biserică lui Christos în sensul evangheliei și al canoanelor bisericesci, a face și a întreprinde toate căte numai se pot împlini dela mărginilele mele facultăți spre binele archiepiscopesci și cu firma speranță în ajutorul de sus îmi vine curagiul de a mă prinde de sarcina grea, ce mi-a impus-o votul măritului congres și voința Maiestății Sale a preagrațiosului nostru Monarch.

Din scaunul acesta arhiepiscopesc-metropolitan îmi voi ridica cuvântul meu spre a jină și a întări pe poporul nostru în credință neclătită și omagială supunere cătră Maiestatea Sa prea grațiosul nostru Monarch și cătră prea înalță casă domnitoare, sciind foarte bine: că autonomia și instituționile liberale ale bisericii noastre, pacea din lăuntru, corelațiunile bune cu alte confesiuni și toată bunăstarea cătă o avem, după Dumnezeu mai mult avem de a le mulțumi îngrijirilor părintesci ale Maiestății Sale. De aici voi predica cuvintele evangheliei, după care tot sunetul e dator a se supune stăpânirii, căci stăpânirea este dela D-deu dată, și cel ce se opune ei, lui D-deu se opune. Pe temeiul acesta dară, fără a prejudica libertăților, ce ni le asigură legile terii, voi îndemna totdeauna precredinciosii de sub arhipastoria mea la reverență și loialitate față cu înaltul regim al Maiestății Sale și la supunere față de legile ce le avem în vigoare.

Legăturile, în cari suntem de o parte cu corelegiumii de alte naționalități, ear de altă parte cu conaționalii de alte biserici, ca unele legături de spirit și de sânge, îmi vor fi de-apărarea cele mai prețuite, și pentru susținerea lor, precum și pentru înfrângerea tuturor naționalităților și a religiunilor din patrie pe baza egalației de drepturi, voi purta cele mai eficace îngrijiri.

Intra dezvoltarea trebilor noastre interne bisericesci doresc mai ales a lua măsuri în contelegeră cu cealăți factori competenți, ca religiositatea și moralitatea să se înrădăcineze căt de adun în poporul nostru, și spre acest scop să se promoveze cultura poporului prin scoli bune și învățători buni confesionali; ear' clerul parochial și cel monachal să se ridice la înaltimea misiunii sale, procurându-i-se atât cuaclificațione, căt și subsistență cuviințoasă; asemenea mă simt chemat a sileva și alte treburi bisericesci, a căror regulare e pendentă, sau încă nu e pusă la cală.

Atinse pre scurt, aceste sunt agendele, aceste sunt sarcinile, ce le primesc deodata cu demnitatea de arhiepiscop și metropolit. Dacă prin concursul Măritului Congres și al celorlalte organe bisericesci îmi va succede a realiza căt de căt dorințele, ce le am față cu aceste sarcini; dacă voi vedea înflorind săntă noastră biserică; dacă voi experie, că în sinul bisericii noastre naționale domnesc iubirea creștină și frățieitate; dacă voi simți, că spiritul cel înalt al fericitului meu predecesor Andrei baron de Șaguna este și rămâne cu noi: atunci măgăierea mea sufletească va fi deplină; atunci gratitudinea mea pentru onorifica încredere a Măritului Congres va fi expresă în fapte; atunci după ostenelele chemări mele mă voi pute ruga lui D-deu după cuvintele bătrânlui Simeon: Acum dimite pe serbul tău Doamne în pace, că văduri ochii mei salută, ce o ai trimis în fața tuturor popoarelor, spre luminarea și mărireia porților tei români.

Ear' acum terminând congresul electoral, în care am intrat astăzi două luni, să ne apropiam cu sacrificiile noastre de mulțumită la altarul Domnului.

Revistă politică.

Sibiu, 12 Decembrie st. v.

Vin acuma și Polonii să-și deosebesc părerea asupra certelor dintre Cehii junii și Maghiari. Ușor se poate presupune că înainte de opinia poloneză, atât de liberală și îngăduitoare față cu „frații“ Ruteni, „Gazeta Narodowa“ avertizează pe Cehii junii, să nu inițieze nicio agitație, ce ar putea duce la nimicirea majorității actuale din Reichsrath-ul austriac. Dacă poporul cehic, amenință organul sleahetii galiciane, ar adera în adevăr la tendențele Cehilor junii, atunci nu numai Maghiarii ar deveni dușmani ai Cehilor, ci și Poloni ar disolva alianța cu Cehi declarați drept

panslavisti și ar face un compromis cu „stânga“ germană din Reichsrath. Nu ne poate prinde de loc mirarea, când îi vedem dându-și mereu mâna aceia ce condamnă drept „panslavisti“ sau „daco-romaniști“ pe toți cățări nu vor să fie Poloni sau Maghiari, cu toate că trăesc în „țeară poloneză“ sau în Ungaria. Dar totuși s'a cam înșelat organul polonez, dacă a crezut că ofertul făcut Nemților va fi primit de acestia cu placere. „Neue freie Presse“ observă representantul publicistic al fidilității poloneze bine cunoscute următoarele: „E apoi numai întrebarea, dacă s'ar afla la Nemți — după toate căte ei le-au petrecut în anii din urmă cu Poloni — aplecarea de a pune la probă fidilitatea sarmată.“ Din parte-ne adaugem numai, că „fidilitatea sarmată“ își află potrivită păreche în apropierea ei.

După căte se arată în viață economică din monarchia noastră amenință o criză economică, ce ușor ar putea deveni desastroasă. În Cislaitania es la iveală nisice defraudări de o monstruositate nemai pomenită. Naintea lor încă firme mari de privați și de bănci au început să sisteneze plățile, și neputindu-se rangia tragică după sine multe alte căderi mai însemnante și mai mărunte. Bursa din Viena e amarțită și foarte îngrijită de viitor, și nu e exclusă chiar o catastrofă. Foarte rău însă și-au ales organele din Budapesta nu numai timpul dar chiar însuși obiectul, spre a și bate în vederea lui peptul cu cuvintele fariseului: „Mulțumescu-ti, Doamne, că nu sună ca ei!“ N-avem ce perde! Suntem deja ajunși aproape la sapa de lemn! — le-dicem domnilor din Budapesta, cari trăesc din budgetul statului susținut de ultimul ban al bietului țaran muncitor. Si fiindcă suntem o țeară agricolă, se privim mai bine cu atenție posibilă la tendența Franciei și și chiar a Germaniei, de a urca taxele pe grânele, ce le exportăm într'acolo. Ear' încă pentru lipsa de defraudării în țeară noastră, apoi tăcerea e ca mierea!

Din Berlin vin acuma confirmări oficiale despre arborarea flamurei germane pe diferite puncte din Guineea-nouă și din arhipelul neo-britanic, precum se motivează, cu scop de a pune, conform doctrinei coloniștilor germani interesați, coloniile și stațiunile comerciale germane de acolo sub seutul imperiului german. Această politică colonială a Germaniei nu e vădită cu ochi buni decâtă Engleteră, desă marele djar „Times“ afectează, că Englezii nu se supără pentru acuizațiunile germane din Australia.

Foia „Tribunei“.

Toader Muntean.

(Fine.)

Slujba se sfîrșise, și în mulțimea care eșă acum de-odată din biserică am percut din vedere pe noua mea cunoștuță.

A doua di, sădeam pe prispa, și ascultam pasările care cântau, cirripiau, suerau pe arborii de lîngă casă. Mai cu seamă o mierlă obraznică îmi făcea haz, care tot încerca să îngâne când pe o pasăre, când pe alta.

De-odată veni un câne mare în sărituri, venise drept cătră mine. În urma lui se apropia moșneagul cel înalt și uscăios, pe care îl vădusem la biserică.

Față lui cu trăsături aspre și regulate nu avea adăceași expresiune de mânie și ură, însă se vedea ceva sălbatic și dureros în ochii lui și par că mergea mai greu și mai plecat decât cum îl vădusem la biserică.

Bine v'am găsit" disse cu glasul seu adânc. „Bine ai venit, moșule“ i-am răspuns și l-am poftit să se șeade.

„Nu Vă fie cu supărare, Doamnă, dar' mi-a spus Tudora lui Bălan o vorbă cu dînsul.

„Nu l-am cunoscut, moșule, dar' am fost din întemplieră la înmormântarea lui“ și pevestii cum se petrecuseră lucrurile.

Bătrânu asculta fără o lacrămă, numai capul îl pleca din ce în ce mai tare și se uită întărit în pământ.

Când am tăcut, părea că se țezesce dintr'un vis.

„Bine că a fost îngropat ca un om, și nu cum ni se spune nouă, că pe soldați și aruncă pe toți care au murit într'o di, într'o singură groapă. Cât de săracuță i-au fost pomenele, Dănu primesc și pe cele săracă ca și pe cele bogate. A spus Neagu sergentul, că a murit de moarte bună? Ce era să dică sermanul om! se temea și el să spună adevărul. „Moșneagul tăcu puțin și mânile lui, care țineau bățul, tremurau foarte tare. Apoi urmă mai înțel, par că ar fi căutat cuvintele:

„Doamnă, a murit din pricina băților, băiatul meu. Nu era din cei cu fruntea plecată. Neam de neamul meu n'au fost bătuți. Am fost răzeși din tată în fiu. Oameni de munte, iuți la mânie. Când l-au luat la oaste, lui nu i-a părut rău, că l-prindea bine haina și-i era ciudă pe cei care umblau fugari. Să-l fi văzut, doamnă, par că era un brad înalt și subțire și cu o față veselă și frumoasă de-ți rîdea inima, când te uitai la el. Un zimbet mândru și fericit trecu răpede preste față sermanului tată, care uitase pentru un moment nenorocirea lui și își amintia cu mândrie frumesea fețelor lui, par că ar fi într'un loc depărtat, și nu prefațut în țără, de ani și ani.

Tudora lui Bălan era în vorbă cu dînsul. Dar' apoi dacă să a dus el pe trei ani, să a resgăndit și ea și s'a măritat cu altul.“

Bătrânu tăcu și răsuși și față lui se întuneca din ce în ce mai tare.

De-odată a mers cum a mers. Se auția pe la noi că e bine. Dar' într'o di a venit unul din sergenți, l-a luat la casarme, și nici una nici două, mi l-a luat la pălmuit pe Toader. El a fost cu minte și s'a stăpânit, dar' s'a dus și a lăcrămat la cei mai mari. Si nu-i vorbă, fătiș i-au făcut dreptate, dar' toți au prins ciudă pe el. Apoi, când i ciudă celui mare pe cel mai mic, vai de dînsul! Ce a tras, numai Dănu scie, el care scie tot și care numără lacrămile celui asuprit și le scrie pe condică de fer. Când a început răboiul, s'au schimbat toate. Cei mai răi se făcuseră blândi ca mieii. Că apoi la răboi nu e bine să ai dușmani și în urma ta.“

„Vedă moșule, că tot s'au îndreptat lucrurile; n'a fost rău păna la sfîrșit.“

Moșneagul zimbă cu amârciune „când s'a sfîrșit răboiul, ear' au început cu bătăile.“

„Da, vezi dta, de când fuseseră dinaintea dușmanului întăleseră și soldații, că ei sunt putere și răsuși și cu o apără și țeară care o hrănesc. Si când a ridicat odată un sergent mâna să-l lovească pe Toader, acesta a scos tesacul și i-l-a infisă drept în inimă... și apoi și-a făcut și el seamă. Moșneagului i se încreă glasul în pept și față lui se făcă galbină ca ceară.

„Să-i făcut seamă? — Săbermanul băiat!“ „El scă, că de acum trebuie să putredescă prin închisori. — Că celui mic nu-i este iertat să-și apere cinstea față cu cel mai mare. Numai la primejdie merge el înainte și apără cu trupul lui pe acela, care l-a chinuit. — Așa e dreptatea în lume!“ glasul bătrânlui murmură ca tunetul, când îl audă departe prin munți. El se sculă în picioare și stătea at

Corespondență particulară
a „Tribunei”.

Budapest, 21 Decembrie 1884.

De mai mulți ani acum publicul român privesc cu oare-care îngrijire asupra tinerimii române dela universitatea de aici, și mulți se mirau, că ea dă atât de puține semne de viață. Nici că avea însă de ce să dea semne de viață. Abia cu începerea actualului an scolar s'a manifestat și aici spiritul de intoleranță, care anul trecut i-a dus atât de departe pe studenții din Cluj. Si de sine se înțelege, că prin aceasta trebuia să se accentueze și în tinerii români simțemantul de solidaritate.

Astfel s'a produs și idea de a ne întruni cu oare-care regularitate la mese comune, pentru ca astfel să ne cunoascem unii pe alții și să înțeținem relațiunile de colegialitate unui cu alții.

Numai decât prima noastră întrunire a fost însă luată de colegii nostri maghiari ca un pretext spre a manifesta contra noastră, insinuând că ne-am întrunit, ca să serbăm centenarul rescoalei dela 1784 și voind să identifică întrunirea noastră cu societatea „Petru Maior”. De aceea strigătul lor de predilecție era: „Abzug Nagy Péter, — abzug Nagyobb Péter”; — peară Petru cel mare, peară „Petru Maior”, adică „mai mare.”

La aceste manifestații tinerii maghiari au fost sprințini atât de Ovrei, cât și de alții dispusi a-și da aerul că renunță la naționalitatea lor.

Sunt însă la universitatea din Budapest și tineri, care au rămas în rezervă ori au profitat chiar de ocasiune spre a-și manifesta simpatiile față cu noi. Această sunt mai ales Sârbi și Slovaci. Maghiarii au simțit-o aceasta, și, supărăți, au început a manifesta la toate ocasiunile contra tot ceea-ce nu este și nici că vrea să fie Maghiari la universitate.

Astfel s'a produs apropierea între noi și tinerimea sârbă și slovacă.

Apropându-ne odată și făcându-ni-se fel de fel de sicane, fiindcă începuseră a fraterniza, am hotărât să ne întrunim cu toții la o measă comună, ceea-ce s'a și întemplat, însă nu precum spus diarele, ci la 6 Decembrie, oarele nouă seara, în restaurantul Sziksay. Dintre noi Români n'au luat decât puțini, vreo două-deci, treideci, parte la această measă comună. Unii dintre bărbații nostri, care se află în Budapest, au stărtuit să nu participăm.

Prin aceasta s'a dat întregei întruniri un caracter ilicit, căci dacă în adevărătă întrunirea era un lucru iertat și inofensiv, atunci nimici nu putea să aibă cuvințe de a stăru să nu luăm parte la ea. Dacă dar' oameni maturi au putut face „cestiune celebră” din această întrunire, nu ne putem mira de atitudinea colegilor nostri maghiari, care au și grăbit să ceară tragederea la răspundere și pedepsirea noastră, ba s'au angajat, precum spus diarele, să ne facă peste puțină continuarea studiilor la Budapest.

„Fiul d-tale a avut nenorocirea de a da peste oameni răi. — Nu-s' toți la fel.”

„O fi, doamnă, dar' când aș mai ave de ce băeti, li-aș dica, duceți-vă de vă faceți hoți. — Mai bine stăpân în codru, decât rob cu haina pestriță, bătut și chinuit. — Să nu bată! — Dacă a greșit ceva, să-l pedepsească, că e om și el, și poate o pedepsă cinstă l-ar îndrepta și pe cel mai rău. — Dar' bătaia nu îndreaptă. Ea batjocoresc, și mai mult pe cel care bate, decât pe cel bătut.” Moșneagul se puse eară și pe prispa, cânele se dusese lângă el, îl vedea că e liniștit, și-i lingea mâinile, care zăcea ca obosite pe genunchi.

„Vor veni și vremile acele, când vor înțelege oamenii că sunt frați, — când n'or fi mari decât cei drepti, cei învățăți și cei vrednici, aceia sunt tatdeauna buni. Numai, acela care nu face nimic bun, vrea să fie ceilalți fără de greșeli. — Cel trăndav cere mai multă hârnicie dela ceilalți, și cel prost bate greșelile lui pe spetele altora. — Vor să vie alte vremi, chiar s'au și început.”

„Si dacă ar veni, eu n'am să le ajung și băiatul meu n'are să se scoale ca să se bucure de ele.”

„El s'a dus și eu am să mă duc, dar' păna ce trăiesc, mi-se amăresc inima, când aud că s'a născut vreun băiat. — E grea viață pentru aceia, care se nasc în dilele noastre, să nu vă fie cu supărare, c'am îndrăsnit să vin, dar' mare po-mâna 'și-a făcut D-șeu cu mine, că vă îndreptat

Cercetarea s'a făcut și prin ea să lămurit, că toată întrunirea noastră a fost o simplă petrecere colegială. Ne-am adunat, am petrecut câteva ciasuri împreună, ne-am schimbat ideile, am profitat de ocasiunile să ne încreză în unii pe alții despre simpatiile reciproce: nu ne-am conjurat contra nimului, n'am luat nici un angajament ostil față cu cineva. De aceea nici autoritatea superioară n'a putut decât să ne dea sfatul binevoitor, ca nici să facem pe viitor lucruri, de care am fost bănuți astă-dată.

Și nici că le vom face, domnule Redactor. Nici noi, nici Sârbi, nici Slovaci nu suntem tineri maghiari, și greutățile, cu care avem să ne lupta, ne-au dat destulă înțelepciune să nu ne compromitem încă de pe acum față cu opinia publică română, care ne-ar condamna, dacă am lăuneca la extravagante, pe care numai colegii nostri maghiari 'și-le pot permite. Un singur lucru voim, un singur înțeles are întreaga noastră atitudine: voim să se scie, că am venit la universitatea din Budapest că să ne pregătim spre a fi membrii folositorii țării și poporului nostru, ear' nu ca să ne lăpădăm de neamul nostru. Dar' cu toate că studiem la universitate maghiară, noi voim a rămâne Români și aspirăm să primi și binevenuți în societatea cultă română, și numai în aceasta. Si precum noi voim a rămâne Români, Sârbi vor să rămână Sârbi și Slovaci, Slovaci: aceasta ne unesc și numai aceasta.

— Voila. —

Cronica.

Fiscalii comitatensi. Deoarece fiscalii comitatensi, conform articolului de lege XV din 1883, e interdisă praxa privată, se intenționează a-i scuti de îndatorirea de a se inscrie în lista avocaților, după cum sunt scutiți de aceasta și fiscalii erarului și a fundațiunilor. Aceasta se va hotărî cu ocazia unei desbaterii asupra modificării articolului de lege XXXIV din 1874.

Preliminare de bugete ale comunelor. Ministrul unguresc de interne a enunțat, că reprezentanța comitatensă are drept nu numai de a denegă aprobarea bugetelor singuratecelor comune, ci poate condiționa aprobarea de schimbări parțiale și a ordona îndreptarea eventuală de lipsă. Ansa la acest circular ministerial a dat-o un cas recurat.

Toleranță maghiară. În dilele acestei, — scrie „Pesti Napló” un director de teatru german, anumei Samuil Lasz, a cerut dela capitală permisiuni ca să poată da reprezentări teatrale în Buda veche. „Consiliul i-a respins cererea din mai multe cause,” dice „P. N.” — Cauzele multe „ameinte de P. N.” sunt ușor de ghicit. Vorba e că Nemții, de care sunt mulți în capitala Ungariei, și desigur și Maghiarii veșend lucruri mai bune, i-ar cerceta arta maghiară ar fi în primejdie să peară de foame sau doară să arătă maghiarisarea? Slabă nădejde!

Tot năcăjita de maghiarisare! „Pesti Napló” în același număr în care reproduce cu-

pașii cără locurile aceste. — Mare greu 'mi-s' a luat de pe inimă! — A fost îngropat ca un om. — Dnmnește să vă dea bine pentru vorbele, pe care 'mi le-ați spus'. —

Moșneagul se scula să plece. — „Nu mai stai puțin să te odihnesci?” — „Vă mulțumim. — E departe păna la mine.”

El se depărta încet, urmat pas de pas de cânele seu, singurul prieten, care îi rămasese pe pămînt.

Părul cel lung alb îi fălfăia în vînt. Îl vedeam cum stătea căte odată și dedea din cap, și cânele stătea și el, și se uita la stăpânul seu, apoi alerga puțin înainte, se uita înapoi și lămaia, par că voia să-l cheme.

Așa 'i-am văzut pe amendoi păna ce au dispărut pe lângă colțul unui gard înverdit.

Pe arborul de lângă casă cânta mierla și mai tare, și mai vesel, așa de vesel, încât îmi părea că își bate joc de toate durerile omenesci.

Era așa de frumos locul de giur împregiur. Atâtă lumină, atâtă viață și bucurie. Munții cei finali acoperiți cu păduri de brad, stăteau ca nisice mândri, ce păzesc leagănum unui copil de împărat. Si copilul, nebunica Bistriță, le rîdea veselă, dintre flori și răchite pletoase.

Gândul meu se întorcea la mormântul cel părăsit, unde durmă fiul nenorocitului moșneag. Sermanul Toader Muntean! De ce n'a putut să-și plece frunta? — Matilda Pon.

vîntarea lui Gerlóczy, reprodusă de noi în numărul trecut, mai publică o scrisoare a unui Alexiu Solymosi, care încă e îngrijit de viitorul Maghiarilor și se ocupă cu năcăjita cestiușă a maghiarilor. E naiv lucru a-i vedea pe Maghiari în timpul de astăzi, când conștiința națională e atât de puternică, cum se săbat în idea fixă a maghiarilor. Eată în traducere unele pasagie și din această scrisoare: „Las să vorbim ceva și noi în cestiușă maghiară Budapeste.” Scriitorul i-numesce pe artiști „soldați ai principiului de maghiară”; arătând apoi meritele teatrului poporului din Budapest în cestiușă maghiară, dice: „Să acum pun întrebarea; ce e cauza că după atâtă lucrare maghiară făinatează așa de încet și cu pași așa indoelnic? Îmi voi spune părearea. Cauza e că cee-ace maghiară sează teatrul poporului, aceea o desmaghiarizează Sangerii nemțesci așa dicând duplu și mai de multe ori.” Solymosi se năcăjese apoi că Unguria nu a Sangeri și că Sangerii nemțesci zădărnicesc nisunile patriote maghiari. În șirele următoare reclamă sprințirea Volkssängerilor maghiari și apoi spune cauza ce l-a îndemnat la scrierea acestei epistole deschise: „Mișcarea, lucrarea”, dice Solymosi, „să pută păna acum nebăga în seamă, să a pută trăgăna, dar' de acum înainte nu se mai poate. Exposiția e aci și străinul dacă ar căuta după teatre, dacă va voi să-și petreacă vremea ungurescă în capitala Ungariei, — aceasta îi va fi absolut cu neputință și ori unde va merge va audă numai vorbă nemțescă. Aceea încă s'ar mai pute suporta ca străinul să afle aci și „Sangeri” nemțesci, dar' aceea că în butul dorințelor lor, ce vor obveni cu toată siguranța, să nu-l scim conduce de loc la astfel de localități maghiare: aceasta ar fi pentru el ceva de neînțeles, dacă nu mai mult. Ar trebui să creă că, constatănd neexistența astor fel de localități voim să-l facem nebun. Si dacă totuși s'ar convinge că aceasta e adeverat, de sigur că prelungă toate succesele expoziției noastre, ar dice Maghiarii — cu toată stărtarea — în privința limbii sunt numai o mică neferică națiune.” Biata „marea națiune maghiară!” Ar trebui să amâne expoziția păna ce-și vor forma cântăreți populari maghiari.

Scroala română de fetițe din Sibiu. Pentru aprețarea planurilor de zidire, în cursă în urma concursului deschis de Asociația transilvană comitetul acestei societăți a numit un juru compus din domnii: Neugebauer inginer superior i. p. Müss inginerul orașului Sibiu, Riedl maior c. r. în statul de geniu, Partenie Cosma, Visarion Roman și Eugen Brote. Pre cât suntem informați jurul va termina în curând lucrarea sa și comitetul Asociației va veni în poziție de a se pronunța încă în decursul acestei luni asupra planurilor de zidire.

Din programul lui „Kolozsvári Közlöny”. S'apropie sfîrșitul anului după călăindoul nou. „Kolozsvári Közlöny” cerează a se recomanda în numărul seu de astăzi în programul desvelit deja a două oară înspre sfîrșitul anului și făgăduiesc: „Aspirațiunile naționale ce se îndreaptă în contră scopurilor naționale maghiare ne ating imediat pe noi. În fața acestei mișcări simțim viața datorință de control. Vom urmări cu atenție agitațiile române și să sesesci, extravagantele ce vor apărea în vorbă și în scris. Ca și păna acum, tot astfel și de aci încolo vom face că de asemenea cunoște atât aceste că și lucrările statelor vecine referitoare la noi”.

Noul patriarch al Constantinopol și metropolitul-primat. Cetim în „Ortodoxul”. „Noul patriarch de Constantinopol, Ioachim IV, a comunicat I. P. S. S. metropolitului-primat suirea sa pe scaunul ecumenic. Epistola este cu data dela 27 Octombrie, însă abia dilele acestea a ajuns la destinație ei.”

Navigationa rusească pe Dunăre. Ministerul rusesc de finanțe, dl Bunge, s'a hotărît pentru subvenționarea societății de navigație dunăreană a lui Gagarin din partea guvernului rusesc.

Leopold de Ranke, renumitul istoric german, și-a sărbătorit în 21 l. c. n. aniversarea a 90-a a nascerii sale. Împăratul Germaniei, apoi principalele de coroană germană în persoană, mai departe somitațile Academiei prusiane și ale universității berlineze, al cărei profesor sârbătorit este, și numeroase notabilități au adus vînătorului erudit felicitările lor.

Căile ferate ungare. La „Pol. Corr.” i se serie din Budapest că deși acțiunea de reșumpărare decătră stat a căilor ferate din Ungaria a intrat în un stadiu de amordire, totuși e în prospect rezolvarea de probleme însemnate din partea administrației de stat. În curând se va desbată asupra juncțiunii căilor ferate ungare de Nord, a liniei ungare a rețelei de căile ferate ungaro-galițiane și a liniei Muncaci-Beskid, ce a început să se zidi. Numai după ce acest plan nu ar succede, s'ar preface de la stat și aceste linii. Afară de aceasta se va înpreuna linia Budapest-Semlin, respectiv linia laterală Maria-Teresiopol-Baia cu

linia Dunărea-Drava și se va mijlochi o juncțiune, prin un pod tras preste Dunăre la Baia și Bátaszék, a liniei de Alfold cu linia Dunărea-Drava, prin ceea-ce s'ar căstiga o linie transversală de mare însemnatate pentru transport. Ministerul de comunicații se ocupă cu zidirea unei linii de graniță slavonă și cu înființarea unei juncțiuni nouă în Nord-Ost decătră Galia și România.

Aménunț asupra accidentului de pe calea ferată dintre București-Ploiești. În privința acestui accident, despre care am comunicat lectorilor nostri, cetim următoarele în „Courierul Prahovei”. „Ieri, dimineață 7 curent, la halta Bradă, trenul de persoane ce venia din București către Predeal s'a lovit cu trenul de marfă, sfârșindu-se mașina, ear' trei vagoane de pasageri au deraiat.

„Pentru aducerea pasagerilor s'a pornit un tren expres din stația Ploiești. D. procuror a trecut la localitate.

„După informația ce avem, accidentul s'a întemplat astfel:

„Trenul de marfă, întăritind la plecare din stația Ploiești, a sosit la Bradă odată cu trenul de persoane ce venia din București; macazul fiind deschis, trenul de marfă a înaintat și la cotitura șinelor a lovit în coaste trei vagoane dela trenul de persoane sdobindu-le. Prin această lovitură, mașinistul Voicisch a avut o mâna ruptă; frânărul eară și frânărul răvit, ear' călărașul Nicolae Grigore din escadrul local, ce era în wagonul de poștă, având două contusiuni foarte grave la cap, a fost trimis la infirmăria militară.”

Ifigenia baronesa de Sina, văduva cunoscutului banchier Vienez și Macedo-Roman de nascere, dar' Grec după simțeminte, a reposat în 21 l. c. n. dimineață în vîrstă de 69 de ani în urma aplopoziei de creri.

Incendiul din gara dela Windsor. Autoritățile căilor ferate au declarat că nu există nici un motiv de a presupune că focul, întemplat la stația dela Windsor (a se vedea serviciul telegrafic din nrul 192 al „Tribunei”) ar fi fost pus de Feni eni. Din cercetările mai aménunțite a reesit că în pachetul din cestiușă nu a fost nicio mașină infernală și că nu poate fi vorba de ceva materii explosive.

Posta ultimă.

Budapest 23 Decembrie n. Principalele de coroană Rudolf a primit pe Jokay în o audiență mai lungă vorbind cu el relativ la opul „Austro-Ungaria în cuvînt și chip”. Principalele de coroană a dispus, că va scrie el însuși despre ținuturile lui cunoscute și despre locurile aceloră.

Vienna 23 Decembrie n. Klaar, cassarul de efecte dela „Giro-Cassenverein” pus în arest preventiv, a fost eliberat după ce i-a constatat nevinovăția.

Agram 23 Decembrie n. Dieta provincială se va amâna îndată după votarea unei indemnitații de 4 luni păna în primăvară și deocamdată se vor ține numai cel mult trei ședințe.

Praga 23 Decembrie n. Societatea boemă de credit ipotecară a insinuat concurs.

Praga 23 Decembrie n. „Narodni Listy” continuă lupta în contra Maghiarilor. Ele citează promisiune

Extras din foaia oficială.

Licităriuni.

Se vând diverse mobilii, săpun etc. ale lui Sam. Holzstein din Alba-Iulia în 27 Decembrie 1884.

Publicări.

Din partea judecătoriei cernuie din Buteni se provoacă eredii după Todor Vlad din Croenă și Ioan Mot din Zăldes a se inscrie în 45 dile.

— Se provoacă din partea tribunalului din Dej interesații din comunele Buza, Tothszállás a se înfișa în 31 Ianuarie și 27 Februarie 1885 pentru licidarea de daunării urbariale.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 23 Decembrie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.80 pără fl. 5.60, grâu mescat 68 pără 82 Kilo 3.36, pără fl. 4.40 sârcă 66 pără 72 Kilo fl. 3.20 pără fl. 3.80, orăz 58 pără 64 Kilo fl. 4.— pără fl. 4.60, ovăz 38 pără 45 Kilo fl. 1.75 pără fl. 2.35, cuceruzul 68 pără 74 Kilo fl. 3.— pără fl. 3.60, mălaiu 74 pără 82 Kilo fl. 5.— pără fl. 6.—, crumpene 68 pără 70 Kilo fl. 1.50 pără fl. 1.70, semență de cânepă 49 pără 50 Kilo fl. 10.— pără fl. 11.—, mazarea 76 pără 80 Kilo fl. 7.— pără fl. 8.—, linte 78 pără 82 Kilo fl. 11.— pără fl. 12.—, fasolea 76 pără 80 Kilo fl. 5.— pără fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— pără fl. 18.—, faină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slăină 100 Kilo fl. 55.— pără fl. 60.—, unsarea de porc fl. 54.— pără fl. 56.—, său brut fl. 33.— pără fl. 36.—, său de lumini fl. 50.— pără fl. 51.—, lumiini turnate de său fl. 56.— pără fl. 58.—, săpunul fl. 32.— pără fl. 34.—, fén 100 Kilo fl. 1.80 pără fl. 2.—, cânepă fl. 41.— pără fl. 42.—, lemn de ars uscate m. cub. fl. 3.— pără fl. 3.50, spirtul p. 100 L. % 29 pără 31 cr., carne de vită Kilo 44 cr. carne de vitel 40 pără 50 cr., carne de porc 46 pără 50 cr., carne de berbec 24 pără 26 cr., ouă 10 cu 30 pără 35 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Decembrie st. n.

Sibiu: 84 62 69 23 74.

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Decembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	91½	vând.	—
Rur. conv. (6%)		88½		—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	1321.—	"	—
Banca națională a României	"	1270.—	"	—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	—
Credit mob. rom.	"	186.—	"	—
Act. de asig. Națională	"	230.—	"	231.—
Scriuri fonciare urbane (5%)	"	99½	"	87.50
Societ. const.	"	244.—	"	250.½
Schimb 4 luni	"	—	"	30.—
Aur.	"	12.90	"	12%o

Bursa de Viena

din 23 Decembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	124.05
" " hârtie " 4%	96.20
" " hârtie " 5%	91.10
Imprumutul căilor ferate ung.	145.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	97.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	105.25
Bonuri rurale ung.	100.30
" " cu cl. de sortare	100.—
" " bănești-timișene	99.25
" " cu cl. de sortare	100.75
" " transilvane	100.—
" croato-slavone	100.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25
Imprumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.70
Rentă de hârtie austriacă	81.90
" argint austriacă	83.10
" aur austriacă	104.25
Losurile austri. din 1860	135.—
ACTIONIILE BĂNCII ASTRO-UNGARE	884.—
" " de credit ung.	307.50
" " " austri.	295.—
Argintul	—
Galbeni impărațesci	5.79
Napoleon-d'ori	9.76
Mărci 100 imp. germane	60.30
Londra 10 Livres sterlinge	123.35

Bursa de Budapest

din 23 Decembrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	123.75
" " hârtie " 4%	96.—
" " hârtie " 5%	90.85
Imprumutul căilor ferate ung.	145.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	119.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	105.75
Bonuri rurale ung.	100.75
" " cu cl. de sortare	100.—
" " bănești-timișene	100.50
" " cu cl. de sortare	100.—
" " transilvane	101.—
" croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	115.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.50
Rentă de hârtie austriacă	81.70
" argint austriacă	82.75
" aur austriacă	104.—
Losurile austri. din 1860	136.25
ACTIONIILE BĂNCII ASTRO-UNGARE	855.—
" " de credit ung.	305.—
" " " austri.	284.10
Argintul	—
Scriuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.50
Galbeni impărațesci	5.76
Napoleon-d'ori	9.75
Mărci 100 imp. germane	60.25
Londra 10 Livres sterlinge	123.40

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapestă—Predeal				Predeal—Budapestă				Budapestă—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapestă				Copșa mică—Sibiu							
Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Viena	Budapestă	Szolnok	Arad	Glogovăț	Iulia	Braničevo	Devă	Copșa mică	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane
Viena	8.25	8.35	3.30	București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	—	—	Copșa mică	11.10	2.20	6.41	3.20	—	—	—
Budapestă	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Budapestă	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	—	—	Şeica mare	11.40	2.56	7.11	3.50	—	—	—
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vîntul de jos	4.04	11.09	—	—	Loamneș	12.23	3.45	7.54	4.33	—	—	—
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Sibot	4.35	11.43	—	—	Ocna	12.57	4.25	8.25	5.04	—	—	—
Oradea-mare	4.11	5.13	3.20	Feldioara	2.44	7.09	6.28	Glogovăț	4.16	6.39	Orăștie	5.02	12.13	—	—	Sibiu	1.20	4.51	8.48	5.27	—	—	—
Vărad-Velencez	4.21	9.37	3.25	Apatia	3.03	7.41	7.07	Gyrok	4.47	7.19	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	—	Sibiu—Copșa mică	8.10	11.10	4.00	10.00	—	—	—
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	Agostonfalva	3.18	8.09	7.36	Pauliș	5.02	7.39	Devă	6.05	1.48	—	—	Ocna	8.35	11.38	4.26	10.25	—	—	—
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Homorod	3.51	8.53	8.34	Radna-Lipova	5.25	8.11	Braničevo	6.34	2.21	—	—	Loamneș	9.13	12.14	5.04	11.00	—	—	—
Rév	5.46	11.41	4.31	Hașfalău	4.51	10.18	10.22	Conop	5.57	8.49	Gurasada	7.01	2.54	—	—	Şeica mare	9.43	12.46	5.84	11.80	—	—	—
Bratca	6.09	12.15	—	Sighișoara	5.11	10.55	11.14	Soborsin	7.11	10.27	Zam	7.49	3.48	—	—	Copșa mică	10.08	1.13	5.59	11.55	—	—	—
Bucia	6.27	12.48	—	Elisabetopol	5.39	11.36	12.07	Zam	7.48	11.18	Bărăzava	9.19	5.30	—	—	Sibiu—Copșa mică	8.10	11.10	4.00	10.00	—	—	—
Ciucia	6.52	1.48	5.																				